

Forfatter: Biehl, Charlotta Dorothea

Titel: Udrag fra Mit ubetydelige Levnets Løb

Citation: Biehl, Charlotta Dorothea: "Mit ubetydelige Levnets Løb", i Biehl, Charlotta Dorothea: *Mit ubetydelige Levnets Løb*, udg. af Marianne Alenius, Museum Tusulanum, 1986, s. 47. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-biehl01-shoot-idm139639967524032/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Mit ubetydelige Levnets Løb

rykkede i forhold til 2 og 3. Under digtet står Biehls signatur i latinske bogstaver: *Charlotta Dorothea Biehl* og til sidst en dato: *d 29 July 1787*.

Denne dato er identisk med adressatens fødselsdag. På det løse blad af samme papirtype, som Johan Bülow senere har vedlagt manuskriptet, skriver han om det, at det er Biehls »egenhændige Levnets Beskrivelse, som hun paa min Fødselsdag glædede mig med« (hele bladets indhold er aftrykt efter Biehls tekst). Biehl måtte have haft en travl dag, hvis hun skrev hele brevet på en gang, hvad hun naturligvis heller ikke gjorde. Men hvornår skrev hun så »Mit ubetydelige Levnets Løb«?

I pakken med de 449 private breve fra Biehl til Bülow (jfr. noten til M.U.L. s. 46,28) ligger bl.a. et brev dateret d. 28. juli 1787 og et andet fra d. 30. juli 1787. Men der er intet fra selve den 29. juli. Det brev er nemlig taget ud og lagt for sig af Johan Bülow, som vi så i afsnittet om Johan og Dorothea. Brevdatoen bliver således en sikker »terminus ante quem«. Og man kan endda sænke grænsen lidt mere. I brevet fra d. 30. juli skriver Biehl nemlig, at hun ikke har det så godt p.g.a. »græsselige Side Smerter«. »Jeg har altsaa i 9 Dage enten maatte lagt i Sengen eller paa en Stoel paa den høyre Arm, siden det Onde var i den venstre Side, og følgelig slet jntet kunde foretage mig ...«. Den eneste lindring hun har haft, er en gave fra Bülow: »hans Abelsiner har været min Medecin«. Sygdommen hun led af, diagnosticerer hun selv til »en Hemoroidal Colick«.

På den beskrivelse kan man vist roligt regne de ni dage fra d. 29. juli, og er man først kommet ned på godt en uge før dagen, er springet ikke langt til at sige, at brevet kan være skrevet længe før. Den seneste explicitte tidsangivelse i selve brevet er »april 1784« (jfr. M.U.L. s. 46,36), som hermed kan tages for at være vores »terminus post quem« for dateringen. Af konteksten omkring

denne datoangivelse fremgår dog, at i det mindste den sidste del af brevet, er skrevet et ikke nærmere defineret stykke tid senere. Store dele af fortællingen kan tænkes at være udarbejdet tidligere i Biehls liv, men *mest sandsynligt er den endelige redaktion og renskrivningen af manuskriptet foretaget i vinteren og foråret 1786-1787*. Havde det hele ligget færdigt d. 29. juli 1786, kunne hun jo have foræret det til hans 25-års fødselsdag i st.f. hans 26-års fødselsdag. Det var dog en halvbrud fødselsdag.

c. 47 sider, paginerede fra s. 2 til s. 47. Disse sider rummer prosadelen af selvbiografien og er hovedsagelig skrevet i gotisk skrift. Efter samtidens skik anvender Biehl latinske bogstaver i egennavne og i fremmedord. Disse ord er fremhævet i udgaven.

Biehl er ikke helt konsekvent i sin skift mellem latinske og gotiske bogstaver, hvilket kan forklares på forskellige måder. Muligvis er hun ved renskriften engang imellem ved en fejltagelse kommet til at skrive et fremmedord ned i gotisk skrift, som jo er den skrift, hun har brugt til langt den overvejende del af teksten. Skriften er løbet hende i pennen, og hun har ikke nænnet at foretage en kosmetisk rettelse i et i øvrigt korrekt stavet ord, hvor det ikke var nødvendigt for forståelsen. Muligvis har vurderingen af, hvad der var fremmedord, været en anden på Biehls tid eller efter Biehls fornemmelse, end den er idag. Biehl var særdeles sprogbekvidst, hvad der ikke kan undre nogen. Som aktiv oversætter og som forfatter måtte hun dagligt forholde sig til problemer indenfor stavning og formulering. At hun gjorde det og selv var sig sin styrke på dette område bevidst, viser sig både indenfor *Mit ubetydelige Levnets Løbs* rammer, f.eks. i historien om hendes oversættelse af »Lovtalen over Sully« (M.U.L. 27,15), og i en ellers temmelig besynderlig komedie som *Haarkløveren*, der ikke mindst kan læses som en polemik imod en for kraftig sprogrenselse, som gav adgang